

نمایشگاه بین‌المللی زیر سایه مقررات گمرکی

از هما یونفر یحیایی

در محدوده مرزهای اقتصادی کشور هیچ چیز از چشم ریز بین گمرک مخفی نیست؛ حتی کالاها یا نمایشگاهی که بصورت موقت به کشور وارد می‌شود. اگر چه کالاها یا نمایشگاهی را معمولاً به صورت موقت به کشور می‌آورند و پس از برگزاری نمایش از کشور خارج می‌کنند ولی در هر حال این کالاها از لحظه ورود به سرزهای کشور، در مدت برگزاری نمایشگاه و در نهایت خروج کالا یا ورود قطعی آن تابع تشریفات و مقررات گمرکی است و گمرک لحظه به لحظه آن را زیر نظر دارد.

به دلیل اهمیت نمایشگاهها و اهداف آنها به عنوان یک ابزار مهم بازاریابی و وسیله‌ای برای توسعه بازرگانی بین‌المللی و نیز ضرورت توسعه تجارت بین‌الملل خصوصاً پس از انقلاب صنعتی که تولیدکنندگان کالا را واداشت از هر طریق ممکن برای بازاریابی و فروش محصولات خود اقدام کنند ورود موقت کالا به کشورها اجتناب‌ناپذیر شد، زیرا یکی از طرق بازاریابی، عرضه محصولات در نمایشگاهها و معرفی آن به خریداران است. از آنجا که وارد کردن و عرضه محصولات یا کالاها در کشورهای دیگر با مشکلات و مقررات پیچیده گمرکی همراه بود، بدون پیش‌بینی مقررات و تسهیلات در مقررات گمرکی کشورها این امر امکان نداشت و با مشکلات زیادی همراه بود. به همین جهت در مقررات گمرکی اکثر کشورها پیش‌بینی‌هایی در این خصوص به عمل آمد. بررسی مقررات در کشور ما نیز نشان می‌دهد که حداقل از حدود چهل سال پیش برای نمایش کالای خارجی در نمایشگاههای ایران ضوابطی پیش‌بینی شده است، به گونه‌ای که بدو در قانون اصلاح تعرفه گمرکی مصوب سال ۱۳۳۷ بخشی از آئین‌نامه اجرایی این قانون به موضوع «ورود موقت کالاها یا خارجی در نمایشگاههای ایران» تخصیص یافت. این مقررات در آئین‌نامه اجرایی قانون امور گمرکی مصوب سال ۱۳۵۰ مورد تجدید نظر قرار گرفت و تسهیلاتی بیشتر برای شرکت کالاها در نمایشگاههای ایران منظور شد. بطور خلاصه مقررات پیش‌بینی شده برای ورود موقت کالا در مقررات گمرکی کشور ما بدین ترتیب است که در مقابل دریافت سپرده یا ضمانت‌نامه (و در

مواردی تمهیدنامه) به میزانی که بر حسب نوع کالا متفاوت است، به کالاها یا خارجی اجازه ورود موقت و شرکت در نمایشگاه‌های ایران داده می‌شود و استرداد سپرده یا ضمانت‌نامه و... مستلزم بازگرداندن کالا به خارج در مهلت مقرر است.

اگرچه در مقررات گمرکی بسیاری از کشورها در طول سالهای بعد از جنگ جهانی اول و دوم ضوابط و تسهیلاتی پیش‌بینی شده بود، ولی این تسهیلات کافی نبود و مشکلاتی در راه واردات موقت برای شرکت در نمایشگاههای خارجی وجود داشت. بدین لحاظ شورای همکاری گمرکی (C.C.C) با همکاری کمیسیون اقتصادی اروپا (C.E.E) وابسته به سازمان ملل متحد اقدام به تدوین کنوانسیونهایی در این زمینه

نمایشگاه بین‌المللی

کردند. از جمله می‌توان به «قرارداد گمرکی دایر به تسهیلات ورود کالاها برای عرضه شدن یا بکار رفتن در نمایشگاه، بازار مکاره، کنگره یا نمایش‌های مشابه» که در هشتم ژوئن ۱۹۶۱ در بروکسل منعقد شد اشاره کرد. همچنین می‌توان به قرارداد گمرکی درباره دفترچه آ.ت.ا برای ورود موقت که در سال ۱۹۶۱ توسط شورای همکاری گمرکی تدوین و پیشنهاد شد اشاره کرد. کشور ما نیز در سال ۱۳۴۶ رسماً به هر دو قرارداد ملحق شد.

بررسی مضامین کنوانسیون ورود موقت کالا در نمایشگاه و... نشان می‌دهد که به موجب این قرارداد بین‌المللی بسیاری از مشکلات و تشریفات پیچیده در راه واردات موقت کالا جهت شرکت در نمایشگاه‌ها مرتفع شده است ولی در هر حال مشکلات مربوط به تودیع سپرده یا تضمین برای شرکت در نمایشگاه و اعاده کالا به خارج کماکان بقوت خود باقی بود. برای حل این مشکل و یا ساده‌تر کردن آن قرارداد دفترچه آ.ت.ا تهیه و اجرا شد. در این قرارداد برای حل مشکل

«تودیع سپرده یا تضمین» برای شرکت در نمایشگاه دفترچه‌ای بنام (کارانه آ.ت.ا) پیش‌بینی شده که در کشورهای عضو توسط مؤسسات ضامن هر کشور صادر می‌شود و در اختیار شرکت‌کنندگان در نمایشگاههای خارج قرار می‌گیرد. (البته با تضمین‌هایی که این مؤسسات از متقاضیان دریافت می‌کنند) و صاحبان کالا هنگام اخذ اجازه ورود موقت کالای خود برای شرکت در نمایشگاه کشورهای دیگر که عضو این کنوانسیون باشند، بجای پرداخت سپرده یا ضمانت‌نامه، این دفترچه را تسلیم می‌کنند.

در ایران، اگر چه ما از سال ۱۳۴۶ عضو کنوانسیون آ.ت.ا شده‌ایم ولی به دلیل مشخص نشدن یک مؤسسه ضامن، عملاً تا سال پیش که اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران به عنوان «مؤسسه ضامن قرارداد آ.ت.ا» تعیین شد، این قرارداد به مرحله اجرا در نیامد. اطلاع از مضامین کامل این دو قرارداد و مقررات گمرکی حاکم بر کشور ما با مراجعه به متن کامل آنها که در بخش ضماضم این گزارش آمده است، امکان‌پذیر است.

گردشکار و مراحل اجرایی

متولی اصلی اجرای مقررات و انجام تشریفات حاکم بر ورود موقت کالاها یا نمایشگاهی گمرک ایران است که به وسیله واحد گمرکی مستقر در نمایشگاه بین‌المللی این مقررات و تشریفات را به شرح زیر اجرا می‌کند:

ضوابط و مقررات ورود کالا برای شرکت در نمایشگاههای داخلی در بخش یکم از فصل پنجم آئین‌نامه اجرایی قانون امور گمرکی مصوب سال ۱۳۵۱ و تحت عنوان (ورود موقت) پیش‌بینی شده است.

ضمناً از آنجا که در این زمینه قراردادی بین‌المللی تحت عنوان (کنوانسیون دایر بر تسهیلات ورود کالاها برای عرضه شدن یا بکار رفتن در نمایشگاه، بازار مکاره، کنگره یا نمایش‌های مشابه) وجود دارد و کشور ما نیز به این قرارداد ملحق شده است، مقررات و تسهیلات پیش‌بینی شده در این کنوانسیون نیز لازم الاجرا است.

کالاها یا که به نمایشگاه وارد می‌شوند شامل دو بخش اصلی هستند:

بخش اول: کالاهای ساخت داخلی و یا کالاهائی که به عنوان مختلف قبلاً از گمرکات ترخیص قطعی شده‌اند. مشخصات این قبیل کالاها در سه نسخه از فرمی که توسط سازمان نمایشگاه‌ها انتشار می‌یابد درج و پس از اینکه یک نسخه از فرم تکمیل شده به سازمان نمایشگاه‌ها و نسخه دوم به گمرک نمایشگاه‌ها تحویل شد کالای وارد توسط گمرک ارزیابی و کنترل شده و سپس به غرفه مورد نظر حمل و تخلیه می‌شود. نسخه سوم تا هنگام خروج کالا از محوطه نمایشگاه‌ها نزد شرکت‌کنندگان باقی می‌ماند تا هنگام خروج کالا برای صدور دستور خروج کالا به مأموران ذیربط ارائه شود.

ذیلاً متن قرارداد گمرکی دایر بر تسهیلات ورود کالاها برای عرضه شدن یا بکار رفتن در نمایشگاه، بازار مکاره، کنگره یا نمایش‌های مشابه که کشور ایران به موجب قانون مصوب بهمن ماه ۱۳۴۶ اجازه یافت به این قرارداد ملحق شود درج شده است. (کنوانسیون در تریخ هشتم ژوئن ۱۹۶۱ در بروکسل منعقد شد)

مقدمه:

کشورهای امضاء کننده قرارداد حاضر:

زیر نظر شورای همکاری گمرکی و یا همکاری کمیسیون اقتصادی اروپا (C.E.E) وابسته به سازمان ملل متحد و سازمان تربیتی و دانش و فرهنگ ملل متحد (یونسکو) تشکیل جلسه می‌دهند. نظر به تسهیلات نمایندگان بازرگانی بین‌المللی و سایر مقامات ذینفع. با علاقه به ایجاد تسهیلات در امر عرضه کالا برای شرکت در نمایشگاه، بازار مکاره، کنگره یا نمایش‌های مشابه که جنبه بازرگانی، فنی، مذهبی، آموزشی، علمی، تربیتی و نوع پروری دارد با اعتقاد به اینکه اتخاذ رویه‌های عمومی مربوط به رژیم گمرکی این قبیل کالاها فوائد مهمی در مورد بازرگانی بین‌المللی در بر دارد و مبادله نظرات و معلومات بین‌المللی را تسهیل می‌کند نسبت به موارد زیر موافقت نمودند:

فصل اول- تعریف

ماده اول از لحاظ اجرای این قرارداد.

الف- اصطلاح (نمایش) یعنی:

۱- نمایشگاه‌ها، بازارهای مکاره، تالار و نمایش‌های مشابه تجارتي و صنعتی و کشاورزی و حرفه‌ای.

۲- نمایشگاه‌ها یا نمایش‌هائی که بیشتر به منظور امور نوع پروری تشکیل بشود.

۳- نمایشگاه‌ها یا نمایش‌هائی که بیشتر به منظور علمی و فنی، حرفه‌ای، هنری، آموزشی، پرورشی، ورزشی، دینی یا آئینی و یا برای کمک به مردم جهت حسن تفاهم تشکیل گردد.

۴- اجتماع نمایندگان سازمانها یا گروه‌های بین‌المللی.

۵- مراسم و نمایش‌هائی که جنبه رسمی و یا یادبود داشته باشد، باستانی نمایشگاه‌هائی که بطور اختصاصی در مغازه‌ها یا امکان بازرگانی به منظور فروش کالاهای خارجی تشکیل می‌شود.

ب- اصطلاح (حقوق ورودی) یعنی حقوق گمرکی و هرگونه حقوق و عوارضی که در حین ورود و یا به سبب ورود دریافت می‌شود و همچنین کلیه حقوق، رسومات و عوارض داخلی که به کالاهای وارده تعلق می‌گیرد ولی به استثنای هزینه‌ها و عوارضی که محدود است به اجرت تقریبی خدمات انجام شده که جنبه حمایت غیرمستقیم از محصولات ملی و یا از عوارضی که دارای جنبه مالیات ورودی باشد نداشته باشد.

ج- اصطلاح (اجازه ورود موقت) یعنی وارد کردن موقت کالا با معافیت از حقوق ورودی بدون ممنوعیت و محدودیت‌های ورود بشرط دوباره خروج آن.

د- اصطلاح (شورا) یعنی سازمانی که به موجب قرارداد مورد شورای همکاری گمرکی منعقد در ۱۰ دسامبر ۱۹۵۰ در بروکسل بوجود آمده است.

ه- اصطلاح (شخص) یعنی هم شخص حقیقی هم شخص حقوقی مگر این که از سیاق کلام مفهوم دیگری استنباط شود.

فصل دوم- اجازه ورود موقت

ماده دوم- ۱- از اجازه ورود موقت بهره‌مند می‌شود:

الف- کالا برای عرضه شدن در نمایشگاه یا نشان دادن آن در یک نمایش.

ب- کالا برای مصرف مورد لزوم در عرضه داشتن محصولات خارجی در یک نمایش از قبیل:

اول- کالاهای مورد لزوم برای نمایش دادن ماشینها یا دستگاه‌های خارجی

دوم- مصالح ساختمانی و تزئینی به انضمام

تجهیزات برقی برای غرفه‌های موقت نمایش دهندگان خارجی.

سوم- لوازم تبلیغات و نمایش که به طور وضوح به منظور بکار بردن در تبلیغ کالاهای خارجی نمایشگاه باشد از قبیل ضبط صوت و فیلم و اسلاید (عکسهای مثبت روی شیشه یا فیلم) و همچنین دستگاه‌های لازم برای بکار بردن آنها.

ج- لوازم (از آن جمله تأسیسات ترجمه و دستگاه ضبط صوت و فیلم‌های دارای جنبه آموزشی و علمی یا تربیتی) به منظور مصرف در اجتماعات و کنفرانس‌ها و کنگره‌های بین‌المللی.

۲- تسهیلات منظور در بند یک این ماده به شرطی اعطا می‌شود که:

الف- کالاها موقع دوباره خروج قابل تشخیص باشند.

ب- تعداد یا مقدار اشیاء مشخص وارد شده متناسب با مصرف منظور از آنها باشد.

ج- مقامات گمرکی کشور ورود موقت بدانند که شرایط مقرر در این قرارداد انجام خواهد شد.

ماده سوم- کالاها مادام که تحت عنوان ورود موقت از تسهیلات پیش‌بینی شده در این قرارداد

راهنما

(ترانس ایر سابق)

آژانس مسافرتی و توریستی

تاسیس: ۱۳۲۵

صدور بلیت داخلی و خارجی

تحویل بلیت خارجی در محل شما

نشانی: تهران، خیابان سپهدق‌رهنی ۲۲۶

کدپستی ۱۵۸۱۵ صندوق پستی ۳۱۶۴

تلفن: ۴-۸۹۱۱۹۱ فاکس: ۸۸۹۲۷۹۱

استفاده می‌کنند جز در مواردی که طبق قوانین و آئین‌نامه‌های کشور ورود مجاز می‌باشد نمی‌توانند:

الف- به امانت یا به اجاره واگذار یا با گرفتن اجرتی مورد بهره‌برداری شوند.

ب- بخارج از محل نمایشگاه برده شوند.

ماده چهارم- ۱- کالاهای موضوع اجازه ورود موقت بایستی از تاریخ ورود تا شش ماه عودت داده شود در حال مقامات گمرکی کشور ورود موقت با توجه به مقتضیات و مخصوصاً مدت و نوع نمایش می‌توانند دوباره خروج کالا را در مهلت کوتاه‌تری بخواهند ولی این مهلت لااقل بایستی تا مدت یک ماه پس از خاتمه نمایش را شامل باشد.

۲- با وجود مقررات بند اول همین ماده مقامات گمرکی به اشخاص ذینفع اجازه خواهند داد که کالا را برای نمایش و یا مصرف در نمایشگاه بعدی در کشور ورود موقت باقی بگذارند بشرط این که نامبرندگان مقررات، قوانین و آئین‌نامه‌های کشور مربوطه را رعایت نمایند و کالای مذکور نیز ظرف مدت یکسال از تاریخ ورود عودت داده شود.

۳- بشرط وجود دلایل موجه مقامات گمرکی می‌توانند در حدود مقررات پیش‌بینی شده در قوانین و آئین‌نامه‌های مورد اجراء در کشور ورود موقت یا مهلت بیشتر از مدت منظور در بند ۱ و ۲ موافقت و یا مهلت اولی را تمدید نمایند.

۴- هرگاه کالاهای موضوع اجازه ورود موقت به علت توقیف نتواند دوباره خارج گردد و این توقیف در اثر تقاضای اشخاص صورت نگرفته باشد الزام دوباره خروج پیش‌بینی شده در این ماده در عرض مدت توقیف معلق می‌ماند.

ماده پنجم- ۱- با وجود الزام دوباره خروج پیش‌بینی در این قرارداد دوباره خروج کالاهای فسادپذیر یا آنهایی که خسارت زیاد دیده باشد یا ارزش آنها ناچیز باشد الزامی نخواهد بود مشروط به اینکه طبق تصمیم مقامات گمرکی اقدامات زیر دوباره آنها معمول گردد:

الف- حقوق گمرکی ورودی مقرر را بپردازد یا؛
ب- بدون هزینه به خزانه کشور ورود موقت واگذار شود یا؛

ج- بدون ایجاد هزینه برای خزانه کشور ورود موقت و تحت نظارت رسمی معدوم گردد.

۲- نسبت به کالاهای مورد اجازه ورود موقت ممکن است تکلیفی غیر از دوباره خروج معین شود از آن جمله برای مصرف داخلی اختصاص داده شود به شرط این که قیود و تشریفات که در کشور ورود موقت دوباره کالاهایی که مستقیماً از خارج وارد می‌شوند لازم الاجرا باشد نسبت به آن کاملاً رعایت گردد.

فصل سوم- معافیت پرداخت حقوق در ورود

ماده ششم- ۱- جز کالاهای موضوع مستثنیات پیش‌بینی شده در ضمن شرایط ماده بیست و سوم این قرارداد در موارد زیر حقوق ورودی دریافت نخواهد شد و ممنوعیت‌ها و محدودیت‌های ورود اجزای نمی‌گردد و اگر هم با ورود موقت موافقت شده باشد دوباره خروج آن الزامی نخواهد بود:

الف- نمونه‌های کوچک که نمودار کالاهای خارجی عرضه شده در نمایشگاه به انضمام نمونه‌های محصولات غذایی و نوشابه که به همین عنوان وارد و یا اینکه از کالاهای وارد شده بطور فله در نمایشگاه برداشته شده باشد بشرط اینکه:

اول- عبارت باشد از محصولات خارجی که به رایگان تحویل شده و منحصراً برای بخش رایگان بین مردم در نمایشگاه و به منظور استعمال و استفاده آنان باشد.

دوم- محصولات مزبور قابل تشخیص باشد که نمونه‌هایی می‌باشند که صرفاً جنبه تبلیغاتی دارد و قیمت واحد آن ناچیز است.

سوم- نامتناسب برای معامله تجارته بوده و محتوی بسته و ضوئحاً کمتر از مقدار محتوی کوچکترین بسته‌های خرده‌فروشی باشد.

چهارم- نمونه‌های محصولات غذایی و نوشابه‌ها که بصورت بسته‌های مطابق مندرجات بند سوم بالا توزیع نشود بلکه در خود نمایشگاه مصرف شود.

پنجم- قیمت مجموع و مقدار کالا از نظر مقامات گمرکی کشور ورود با توجه به نوع نمایش و تعداد بازدیدکنندگان و اهمیت مؤسسه نمایش‌دهنده موجه و متناسب باشد.

ب- کالاهای وارده منحصراً به منظور نمایش و یا برای نشان دادن ماشین آلات و دستگاههای خارجی عرضه شده در نمایشگاه که در جریان نمایش به مصرف رسیده و یا خراب شده بشرط اینکه قیمت مجموع و مقدار از نظر مقامات گمرکی کشور ورود با توجه به نوع نمایش و تعداد بازدیدکنندگان و اهمیت مؤسسه نمایش‌دهنده موجه و متناسب باشد.

ج- محصولات کم‌ارزش که برای ساختن و تجهیز و تزئین غرفه‌های موقت خارجیان شرکت کننده در نمایش (رنگ نقاشی و ورنی و کاغذ دیوار و غیره) که در نتیجه از بین می‌رود.

د- مطبوعات، کاتالگ، اعلانات تجارته، فهرست قیمت‌ها، و مسائل آگهی‌های تبلیغاتی تقویم (مصور یا غیرمصور) و عکس‌های قاب نشده که وضوحاً به عنوان تبلیغ برای کالاهای خارجی که در نمایشگاه عرضه می‌شود به شرط اینکه:

اول- عبارت باشد از محصولات خارجی که به رایگان تحویل شده و منحصراً برای بخش رایگان

بین مردم در محل نمایش مصرف شود.

دوم- قیمت مجموع و مقدار کالا از نظر مقامات گمرکی کشور ورود با توجه به نوع نمایش و تعداد بازدیدکنندگان و اهمیت مؤسسه نمایش‌دهنده موجه و متناسب باشد.

۲- مقررات بند ۱ بالا درباره نوشابه‌های الکلی و توتون‌ها و سوخت قابل اجرا نیست.

ماده هفتم- پرونده‌ها و فرم‌ها و سایر اسنادی که به همین عنوان در جریان و هنگام تشکیل مجامع و کنفرانس‌ها و کنگره‌های بین‌المللی باید مورد استفاده قرار گیرد از حقوق ورودی بخشوده بوده و تابع هیچگونه ممنوعیت و محدودیت در ورود نمی‌باشد.

فصل چهارم- ساده نمودن تشریفات

ماده هشتم- هر طرف متعاقد تشریفات گمرکی مربوط به تسهیلات پیش‌بینی شده در این قرارداد را به حداقل تقلیل داده و در کوتاه‌ترین مدت آئین‌نامه‌های مربوط به تشریفات مزبور را وضع نموده و انتشار خواهد داد.

ماده نهم- ۱- هرگاه طرف متعاقدی به منظور حصول اطمینان از اجرای شرایط مربوط به اعطای تسهیلات پیش‌بینی شده در این قرارداد مطالبه تضمین نماید مبلغ این تضمین بیش از ده درصد علاوه بر مبلغ حقوق ورودی تضمین شده نخواهد بود.

۲- با وجود این طرف متعاقد خواهد کوشید در موارد ممکن ضمانت‌نامه عمومی مؤسسه نمایشگاه یا شخص دیگری را که مورد قبول مقامات گمرکی است جانشین ضمانت‌نامه‌های فردی قابل مطالبه به موجب مقررات بند ۱ قرار دهد.

ماده دهم- ۱- بازرسی و گمرک کردن کالاهایی که در نمایشگاهی عرضه و مصرف شده یا خواهد شد چه در ورود و چه در خروج در کلیه مواردی که میسر و مناسب باشد در همان محل نمایش انجام می‌پذیرد.

۲- هر طرف متعاقدی با توجه به اهمیت نمایشگاه سعی خواهد نمود که در مدت معقولی در تمام موارد که مناسب تشخیص دهد در محل نمایشگاه متشکل در قلمرو خود یک دفتر گمرکی تأسیس نماید.

۳- کالاهایی را که برای ورود موقت پذیرفته شده باشد می‌توان یک دفعه یا به دفعات از طریق هر دفتر گمرکی ولو غیر از دفتر ورود که برای این عملیات مفتوح باشد دوباره خارج کرد مگر در صورتی که واردکننده به منظور استفاده از رویه ساده شده‌ای تمهید کند کالای مزبور را از همان دفتر ورودی خارج نماید.

فصل پنجم- مقررات مختلفه

ماده یازدهم- محصولاتی که در جریان نمایش

ادامه در صفحه ۶۵

بطور فرعی از کلاهانی که بطور موقت وارد شده در موقع نمایش دادن ماشین آلات یا دستگاههای عرضه شده بدست آید تابع مقررات این قرارداد خواهد بود. ماده دوازدهم- مقررات این قرارداد حداقل تسهیلات را قائل شده و مانع از اعمال تسهیلات بیشتری که بعضی از طرفهای متعاقد با مقررات یک جانبه و یا به موجب موافقت‌های دو یا چند جانبه اعطا نموده و یا خواهند نمود نخواهد بود.

ماده سیزدهم- به منظور اجرای این قرارداد قلمروهای طرف‌های متعاقدی که تشکیل اتحادیه گمرکی یا اقتصادی می‌دهند ممکن است به منزله قلمرو واحد تلقی شود.

ماده چهاردهم- مقررات این قرارداد مانع اجرای موارد زیر نخواهد بود:
الف- مقررات غیرگمرکی ملی یا قراردادی مربوط به داتر نمودن نمایشگاهها.

ب- ممنوعیت‌ها و محدودیت‌های ناشی از قوانین و آئین‌نامه‌های داخلی براساس ملاحظات اخلاقی نظم یا امنیت عمومی بهداشت و بهداشتی همگانی، یا بر ملاحظات مربوط به دامپزشکی یا آفات نباتی و یا داتر به حمایت از حق امتیاز علام کارخانه و حق طبع و تألیف.

ماده پانزدهم- هر نوع نقض مقررات این قرارداد و هر نوع تقلیب و هر نوع تحریف و اظهار خلاف واقع یا هر عملی که نتیجه آن به ناروا منتفع کردن شخص یا شیئی از تسهیلات پیش‌بینی شده در این قرارداد بشود متخلف را در کشوری که تخلف در آن واقع شده مستوجب مجازاتهای مقرر در قوانین و آئین‌نامه‌های همان کشور ولدی الاقتصا مستوجب پرداخت حقوق ورودی متعلقه خواهد کرد.

فصل ششم- مقررات نهائی

ماده شانزدهم ۱- طرفهای متعاقد برای بررسی شرایطی که این قرارداد طبق آنها اجرا می‌شود و به ویژه به منظور به دست آوردن تدابیر خاصی در تأمین تفسیر و اجرای یکسان قرارداد در مواقع لزوم تشکیل جلسه می‌دهند.

۲- جلسات سزبور در اثر تقاضای یک طرف متعاقد به دعوت دبیرکل شورا تشکیل می‌شود و این جلسات هرگاه طرفهای متعاقد نظر مخالفی نداشته باشند در مقر شورا تشکیل می‌شود.

۳- طرفهای متعاقد آئین‌نامه داخلی جلسات خود را تنظیم می‌نمایند و تصمیمات با اکثریت دو ثلث از حاضرین که در دادن رأی شرکت دارند اتخاذ می‌گردد.

۴- طرفهای متعاقد نمی‌توانند به نحو معتبر دربارہ موضوعی اظهار نظر نمایند مگر اینکه بیش از

نصف آنان در جلسه حضور داشته باشند.

ماده هفدهم- ۱- هر اختلاف نظر بین طرفهای متعاقد داتر به تفسیر و یا اجرای این قرارداد حتی‌المقدور از طریق مذاکره مستقیم بین آنان فیصله می‌یابد.

۲- هر اختلافی که از طریق مذاکره مستقیم فیصله نیابد از طرف اصحاب دعوی به طرف‌های متعاقدی که طبق شرایط ماده شانزدهم این قرارداد تشکیل جلسه می‌دهند احواله می‌شود تا اختلاف را بررسی نموده به منظور فیصله دادن آن توصیه‌هایی بنمایند.

۳- اصحاب دعوی می‌توانند نسبت به پذیرفتن توصیه‌های طرفهای متعاقد قبلاً توافق نمایند.

ماده هیجدهم- ۱- هر کشور عضو شورا و هر کشور عضو سازمان ملل متحد یا مؤسسات اختصاصی آن می‌تواند طرف متعاقد این قرارداد بشود:

الف- با امضاء قرارداد بدون قید تصویب یا ب- با سپردن سند تصویب پس از امضاء یا قید تصویب یا

ج- با پیوستن به قرارداد.

۲- قرارداد حاضر تا ۳۱ مارس ۱۹۶۲ در مقر شورا در بروکسل برای امضای کشورهای منظور در بند (۱) این ماده و بعد از آن تاریخ برای پیوستن آنان مفتوح خواهد بود.

۳- در مورد پیش‌بینی شده در بند ۱ (ب) این ماده قرارداد مزکول به تصویب کشورهای امضاءکننده طبقه اصول اساس مربوط به آن کشورها خواهد بود.

۴- هر کشور غیر عضو سازمانهای مندرج در بند (۱) این ماده که به این منظور توسط دبیرکل شورا بنا به تقاضای طرفهای متعاقد دعوت شده باشد می‌تواند پس از لازم الاجرا شدن قرارداد با پیوستن به قرارداد طرف متعاقد بشود.

۵- اسناد تصویبی یا پیوستن به قرارداد به دبیرکل شورا سپرده خواهد شد.

ماده نوزدهم- ۱- قرارداد حاضر سه ماه بعد از اینکه پنج کشور مذکور در بند (۱) ماده هیجدهم این

قرارداد آن را بدون قید تصویب یا با سپردن سند تصویبی امضاء نموده یا به آن پیوسته باشند لازم‌الاجرا خواهد بود.

۲- پس از آن که ۵ کشور قرارداد را خواه بدون قید تصویب خواه با سپردن اسناد تصویبی خواه به وسیله پیوستن امضاء کرده باشند در مورد هر کشوری که قرارداد حاضر را تصویب کند یا بدان پیوندد این قرارداد سه ماه پس از سپردن سند تصویبی یا پیوستن آن کشور لازم‌الاجرا خواهد بود.

ماده بیستم- ۱- قرارداد حاضر برای مدت نامحدودی منعقد می‌شود معذالک هر طرف متعاقد پس از تاریخی که این قرارداد به نحو مقرر در ماده نوزدهم لازم‌الاجرا گردید می‌تواند هر موقع آن را فسخ کند.

۲- فسخ قرارداد به موجب سند کتبی که به دبیرکل شورا سپرده می‌شود اعلام می‌گردد.

۳- فسخ قرارداد شش ماه پس از آن که دبیرکل شورا سند فسخ را دریافت نمود قابل ترتیب اثر خواهد بود.

ماده بیست و یکم- ۱- طرفهای متعاقد که با شرایط پیش‌بینی شده در ماده شانزدهم بالا تشکیل

شرکت سگم ایران

تحت لیسانس کارخانجات سگو ایتالیا

تولیدکننده:

پروفیل، در، پنجره، پارتیشن، نمای شیشه‌ای، سقف کاذب و نرده از فولاد گالوانیزه پیش رنگ شده

دفتر مرکزی: تهران، خیابان ویلای شمالی، شماره ۲۶۲، ساختمان سگو

تلفن: ۸۸۰۱۸۱۷ - ۸۹۳۸۶۶ - ۸۹۶۶۷۸

۸۸۰۱۹۰۳ - ۸۹۳۹۵۶

تلکس: SEIR ۲۱۳۳۲۷ فاکس: ۸۸۰۲۵۰۰

جلسه می‌دهند می‌توانند نسبت به این قرارداد اصلاحاتی توصیه نمایند.

متن هر اصلاحی که به این نحو توصیه شود بوسیله دبیرکل شورا به تمام طرفهای متعاقد و به تمام کشورهای دیگری که قرارداد را امضاء نموده و یا به آن پیوسته‌اند و به دبیرکل سازمان ملل متحد و به یونسکو ابلاغ می‌شود.

۳- هر طرف متعاقد می‌تواند در ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ اصلاح توصیه شده به دبیرکل اعلام دارد که:

الف- نسبت به اصلاح توصیه شده اعتراضی دارد. ب- با اینکه قصد قبول اصلاح توصیه شده را دارد هنوز اوضاع و احوال در کشور او برای این پذیرش فراهم نیست.

۴- مادام که یک طرف متعاقد که ابلاغ پیش‌بینی شده در بند ۳ (ب) بالا را فرستاده است قبولی خود را به دبیرکل شورا اطلاع نداده در ظرف مدت نه ماه از تاریخ انقضای مهلت شش ماه پیش‌بینی شده در بند (۳) این ماده اختیار دارد نسبت به اصلاح توصیه شده اعتراض نماید.

۵- هرگاه نسبت به اصلاح توصیه شده طبق شرایط پیش‌بینی شده در بند (۳) و (۴) این ماده اعتراضی تنظیم شده باشد این اصلاح قبول نشده منظور می‌شود و بلااثر می‌ماند.

۶- هرگاه نسبت به اصلاح توصیه شده طبق شرایط پیش‌بینی شده در بند (۳) و (۴) این ماده اعتراضی تنظیم نشده باشد اصلاح مزبور در تاریخ زیر قبول شده تلقی می‌شود:

الف- در انقضای مهلت شش ماه پیش‌بینی شده در بند ۳ در صورتی که هیچ طرف متعاقدی ابلاغی در اجرای بند ۳ (ب) این ماده فرستاده باشد.

ب- هر یک از دو تاریخ زیر که مقدم باشد در صورتی که یک یا چند طرف متعاقد ابلاغیه‌ای در اجرای بند (۳) (ب) این ماده فرستاده باشند.

اول- تاریخی که تمام طرفهای متعاقد که چنین ابلاغی را ارسال نموده‌اند قبول اصلاح توصیه شده را به دبیرکل شورا اعلام نموده باشند و اگر کلیه قبولی‌ها قبل از انقضای مدت ششماه موضوع بند (۳) این ماده اعلام شده باشد تاریخ مزبور انقضای مدت ششماه مذکور تلقی خواهد شد.

دوم- تاریخ انقضای مهلت نه ماه منظور شده در بند (۴) این ماده.

۷- هر اصلاحی که پذیرفته تلقی شود ششماه پس از تاریخی که پذیرفته تلقی شده است لازم الاجرا می‌شود.

۸- دبیرکل شورا هرچه زودتر اعتراضی را که طبق

بند ۳ (الف) این ماده تنظیم شده باشد و همچنین هر ابلاغیه‌ای که طبق بند ۳ (ب) این ماده فرستاده شده باشد به کلیه طرفهای متعاقد اعلام می‌کند و سپس کلیه طرفهای متعاقد اطلاع خواهد داد که طرف یا طرفهای متعاقد که چنین ابلاغی را ارسال داشته‌اند به اصلاح توصیه شده اعتراض دارند یا آن را می‌پذیرند.

۹- هر کشوری که این قرارداد را تصویب می‌کند یا به آن می‌پیوندد به منزله آنست که اصلاحات لازم را در تاریخ سپردن سند تصویبی یا پیوستن را پذیرفته است.

ماده بیست و دوم- ۱- هر کشوری خواه در موقع امضای بدون قید تصویب یا تصویب یا پیوستن خواه بعداً می‌تواند به دبیرکل شورا اعلام دارد که قرارداد حاضر به مجموع یا به تعصی از سرزمین‌هایی که روابط بین‌المللی آنها تحت مسئولیت او قرار گرفته تسری دارد.

در سرزمینهای مزبور سه ماه بعد از تاریخی که دبیرکل شورا اعلامیه‌ای دریافت نمود قرارداد قابل اجرا خواهد بود ولی این تاریخ مقدم بر تاریخ لازم‌الاجرا شدن قرارداد حاضر در مورد کشور مزبور نخواهد بود.

۲- هر کشوری که بر طبق بند (۱) این ماده تسری قرارداد حاضر را نسبت به سرزمینی که روابط بین‌المللی آن تحت مسئولیت او قرار گرفته قبول کرده است می‌تواند طبق مقررات ماده بیستم این قرارداد به دبیرکل شورا اعلام دارد که سرزمین مزبور اجرای قرارداد را متوقف خواهد ساخت.

ماده بیست و سوم- ۱- هر کشوری می‌تواند هنگام امضاء یا تصویب قرارداد یا پیوستن به آن یا بعد از اینکه متعاقد این قرارداد شد به دبیرکل شورا اخطار یا اعلام نماید که خود را تابع مقررات بند (۱) (الف) از ماده ششم قرارداد حاضر نمی‌داند و در این اخطارها و اعلامیه‌ها باید بطور وضوح کالاهایی که درباره آنها عدم شمول شرط شده تعیین گردد این اعلامیه‌ها نودمین روز بعد از دریافت آنها به وسیله دبیرکل شورا قابل ترتیب اثر خواهد بود.

۲- اگر یک طرف متعاقد بر طبق بند (۱) این ماده استثنائی قائل شود سایر طرفهای متعاقد طبق بند (۱) (الف) ماده ششم قرارداد حاضر در مقابل آن طرف متعاقد نسبت به کالاهای مطرح در استثناء تکلیفی نخواهند داشت.

۳- هر طرف متعاقدی که طبق بند (۱) ماده حاضر خود را مستثنی کرده باشد هر آن می‌تواند به وسیله اعلام به دبیرکل شورا این استثناء را منسوخ دارد.

۴- هیچگونه استثنای دیگری نسبت به این قرارداد پذیرفته نیست.

ماده بیست و چهارم- دبیرکل شورا به کلیه طرفهای متعاقد و همچنین به سایر کشورهای امضاء کننده یا پیوسته شده و به دبیرکل ملل متحد و به یونسکو مراتب زیر را اعلام می‌کند:

الف- امضاء و تصویب و پیوستن منظور شده در ماده هجدهم.

ب- تاریخ لازم الاجرا شدن قرارداد حاضر بر طبق ماده نوزدهم.

ج- اعلامیه‌های التاء و ابطال و اصله طبق ماده بیستم.

د- هر یک از اصلاحاتی که بر طبق ماده بیست و یکم پذیرفته تلقی شود و همچنین تاریخ لازم‌الاجرا شدن آنها.

ه- اعلامیه‌ها و اخطاریه‌های واصله طبق ماده بیست و دوم.

و- اعلامیه‌ها و اخطاریه‌هایی که طبق بند (۱) و (۳) ماده بیست و سوم واصل شده و همچنین لازم الاجرا شدن یا استرداد استثنائات.

ماده بیست و پنجم- طبق ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد قرارداد حاضر بدرخواست دبیرکل شورا در دبیرخانه ملل متحد به ثبت خواهد رسید.

نظر به مراتب فوق نمایندگان تام‌الاختیار زیر قرارداد حاضر را امضاء نمودند. قرارداد حاضر در بروکسل در هشتم ژوئن ۱۹۶۱ به زبانهای فرانسه و انگلیسی که هر دو متساویاً معتبر است در نسخه منحصر به فرد تنظیم گردید که نزد دبیرکل شورا سپرده خواهد شد و نامبرده و نسخه‌های گواهی شده آن را برای کشورهای منظور در بند (۱) ماده هجدهم ارسال خواهد داشت:

از طرف (جمهوری آلمان فدرال- اطریش- استرالیا- بلژیک- برمانی- برزیل- سیلان- کوبا- جمهوری دومینکن- کشور متحده آمریکا- فرانسه- یونان- هند- اندونزی- ایرلند- ایتالیا- لبنان- مالزی «فدراسیون»- نیجریه- زلاند جدید- هلند- پرتغال- جمهوری افریقای جنوبی- کانادا- شیلی- دانمارک- اسپانیا- فنلاند- گانا- هائیتی- ایران- اسرائیل- ژاپن- لوکزامبورگ- نیکاراگوا- نروژ- پاکستان- پرو- جمهوری متحده عرب- رود زیباو نیاسلاند- «فدراسیون»- سیرالئون- سودان- سوئد- چکسلواکی- ترکیه- اروگوئه- یوگسلاوی)

دبیرکل شورا همکاری گمرکی بدین وسیله صحت مطابقت این نسخه را با متن اصلی آن که در پایگانی شورای همکاری گمرکی سپرده شده است گواهی و تأیید می‌نماید.

